

The Lab

Waar
gaan

we heen?

Zintuigelijke installatie door
Stichting Body of Art/ Annemijn Rijk
i.s.m. Theun Mosk – Ruimtetijd

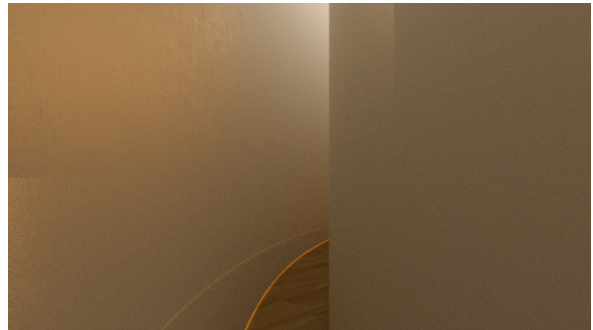
Stichting Body of Art vraagt €49.000,- aan bij Brabant C x ASML voor het ontwikkelen en tonen van 'The Lab' in de steden Eindhoven, Tilburg en Den Bosch.

The Lab

The Lab is een zintuiglijke installatie geïnspireerd op het labirint en al zijn mythen waarbij het gedesoriënteerde lichaam van de bezoeker geleidelijk de dwalende protagonist wordt. Door met filosofie, beweging, en scenografie in te spelen op de zintuigen van iedere bezoeker stelt The Lab de collectieve vraag: *Waar gaan we heen?* The Lab strijkt vanaf september 2025 meerdere dagen neer op locatie in ieder geval in Tilburg, Eindhoven, Breda en Den Bosch.

In een wereld waarin 'de waarheid' steeds meer wordt verkruimeld tot een maakbaar concept dat ingezet kan worden als machtsmiddel, ontbreekt het ons aan richting. In de eindeloze val die hieruit volgt, grijpen we om ons heen op zoek naar houvast en dat wat we al wel kennen: Orde, uitersten, traditionele waarden, zekerheid. The Lab is een antidotum in deze conceptuele chaos. Het werk is er niet om antwoorden of nieuwe houvast te bieden, maar om ons te leren met onzekerheid en richtingloosheid om te gaan.

The Lab is een productie van choreograaf en filosoof Annemijn Rijk (Body of Art) en scenograaf Theun Mosk (Ruimtetijd). De muziek is van componiste Aura Bouw. The Lab is een werk los geworsteld van conventies, ook los van die van musea of theaters en wordt enkel op locatie getoond. The Lab richt zich vooral op criterium 2 uit de ASML x Brabant C regeling: Culturele interventie en culturele kwaliteit.

1. Motivatie

Ik ben Annemijn Rijk, choreograaf en filosoof. Vanuit mijn gezelschap Body of Art maak ik zintuiglijke, belichaamde (theater)ervaringen die zowel in het lichaam van de performers, als in het lichaam van het publiek en in de ruimte plaatsvinden.

De komende jaren houd ik me als maker bezig met de vraag: *Waar gaan we heen?* In een, zoals de socioloog Hartmut Rosa omschrijft, “*steeds sneller accelererende samenleving, gekarakteriseerd door agressie*” is het moeilijk oriënteren. In onze door-en-door geïndustrialiseerde samenleving lijken we constant en met een razendsnel tempo onderweg: Van A naar B, van burn out naar bore out, van school naar werk, van bosbrand naar overstroming, van telefoon naar laptop en weer terug. Altijd iets te doen, een zorg te baren, een mening te vormen, een doel te behalen. Hoe geven we in een door en door geïndustrialiseerde samenleving *betekenis* aan ons leven, wanneer onze voornaamste vorm van denken en zijn er een is gericht op planning, efficiëntie, management, en beheersing? De alarmbellen gingen bij mezelf rinkelen toen ik me oprecht geen raad wist met mijn ‘vrije tijd’. Ieder vrij moment vul ik stevast met werken, mails checken of schermtijd; zo lang ik maar kan handelen, ‘iets’ te doen heb, weet waar ik heen moet. Alsof richting hebben gelijk staat aan betekenis hebben.

Geboden, iets om in te geloven, een waarheid: Al decennialang geven ze ons richting én betekenis. In 1882 kondigde de Duitse filosoof Friedrich Nietzsche de ‘dood van God’ aan en voorspelde hij een Europa dat, zodra de Christelijke moraal geërodeerd en uit zicht was, op zoek moest naar een nieuwe ‘waarheid’. Daar zijn we dan, dolende wezens in een verdeeld continent op zoek naar en vechtend om, de waarheid.

Hoe bepalen we vandaag de dag of we het juiste doen? Wat is democratie als twee tegenovergestelde stellingen beide door politiek leiders als ‘waar’ worden verkondigd? Zijn emoties nu overtuigender dan feiten? Wie ‘geloofd’ er nog in de wetenschap, de stroming die ons houvast bood, ons leerde over onszelf en onze omgeving, als diezelfde wetenschap een ecologische ramp voorspelt, maar er op grote schaal te weinig wordt gedaan om die uitkomsten te onderschrijven en serieus te nemen? Dolende mensen in een kluwe van polariserende vragen, Europa zit er vol mee.

Nietzsche voorspelde al een dolende mens, vallend in een nihilistisch gat, wild om zich heen grijpend naar houvast. De verbrokkeling van een collectieve waarheid veroorzaakt instabiliteit, en instabiliteit is een voedzame bodem voor zij die streven naar macht. Als we dolen, dwalen, geen richting hebben, voelen we ons ontheemd, alsof ons leven geen betekenis heeft, er niet meer toe doet. Alsof wij er niet meer toe doen. Wie in zo'n onzekere tijd helderheid biedt, vindt rap volgelingen. De methodiek of ethiek van die helderheid is, zo lijken we te zien, ondergeschikt aan de betekenis die het ons leven geeft. Met alle gevolgen van dien.

Als kunstenaar wil ik een antidotum vormen tegen de gigantische aantrekkingskracht van het hebben van een richting ten koste van alles. Ik ben er niet om antwoorden te geven, geen Messias die de richting komt bepalen. Mijn doel met The Lab is om mensen uit de gebruikelijke belevingswereld van begrijpen, waarheidsvinding, en interpreteren te halen en hen te leren met dwalen om te gaan. The Lab brengt de stabiliteit van connectie maken met je eigen, innerlijke bron en kan je ook zien als een oefening in omgaan met overgave en onzekerheid; over onszelf, de wereld om ons heen, de toekomst.

“Dwalen is in het Antropoceen een permanente conditie met een onzekere uitkomst. Het is onze taak niet een weg uit het labrynt der bestaan te vinden, maar te leren met dit dwalen om te gaan.” – René Ten Bos, hoogleraar filosofie

2. Over Body of Art / Annemijn Rijk

[Body of Art](#) creëert zintuiglijk, experimentele producties die de status quo bevragen en de toeschouwer terug naar de kern van ons mens-zijn brengt. Body of Art onderzoekt en bevraagt hoe we via het lichaam en de waarneming ons tot de wereld om ons heen verhouden.

Body of Art creëert geen producties *over* de werkelijkheid, maar maakt ervaringen die tonen wat er *voorafgaat* aan onze werkelijkheid. Onze producties spelen in op de waarneming, en leggen de constructies waarmee we onze werkelijkheid creëren bloot. Zo maken we het onzichtbare zichtbaar. Niet door het te creëren, maar door het te onthullen. Dat schept autonomie, hoop, een horizon, daadkracht. Het maakt dat we onze eigen route kunnen bepalen, in plaats van dat we vooropgezette paden en ingesleten gedachtegoed blindelings blijven volgen. Ons werk is er niet om te overtuigen, maar om iets te beginnen in anderen.

Voor The Lab slaat Annemijn Rijk opnieuw de handen ineen met de gerenommeerde scenograaf Theun Mosk. In de vorige Body of Art productie *Yellow Horizon* (2024) werkten we ook samen en onderzochten we zintuiglijke desoriëntatie. De publieksreacties waren explosief; het werk had ontregeld. Alle geleerde lessen en expertise nemen we mee in de creatie van The Lab. In de samenwerking van Theun en Annemijn komen twee werelden samen: We werken met zowel het conceptuele (vormgeving, filosofie) als het fysieke (zintuigen, choreografie). We geloven erin dat kunst maken en ervaren ons als mensen kan verlossen van oude patronen of illusies en vooruit kan helpen. In onze samenwerking breken we nieuwe ruimtes open: nieuwe kunstenvormen, nieuwe ervaringen, nieuwe zintuiglijke impulsen, nieuwe inzichten, nieuwe paradigma's, zelfs nieuwe woorden.

“De termen ‘choreograaf’ ‘regisseur’ of ‘scenograaf’ beschrijven een bestaande functie met een bestaand doel. Wij creëren verder, zoeken nieuwe realiteiten en kiezen voor de term ‘echo-maker’: iemand die een nagalm, weerklank, reflex, contemplatie, gerommel, of spoor, in gang zet.” – Theun Mosk en Annemijn Rijk

3. Beschrijving van het project

Inhoud

Niet-weten (waar je bent, wie je bent, wat hierna komt) maakt ons bescheiden. In plaats van alles om ons heen te benoemen en te definiëren (de boom, de vijand, de lucht), schept een ervaring van niet-weten ruimte voor perspectief, verwondering, verbinding en relativering. Welke sensaties ontdekken we in onszelf als we niet om de hoek kunnen kijken? Wat leren we over ons mens-zijn als we belanden in het niet-weten?

Dwalen

In onze huidige tijd lijkt het onrealistisch om van publiek te verwachten dat zij direct en vrijwillig in een staat van niet-weten terechtkomen. Van jongs af aan leren we begrijpen, analyseren, oordelen en onderscheiden. Het laat ons de

wereld ordenen en brengt houvast. Een capaciteit die je niet zomaar uit iemand('s lichaam) schraapt. Om publiek toch een ervaring van niet-weten te bieden, werk ik voor The Lab met 'dwalen' als thema. Dwalen betekent voor mij niet weten waar je heen *moet* gaan, het ontbreken van rechtlijnigheid. Dwalen breekt de tijd open, en draait niet om het vinden van een uitweg of het kennen van een route, maar over het bewust worden van je omgeving, zowel die buiten je als binnenin je. In The Lab wordt dwalen op een zintuiglijke en conceptuele manier benaderd.

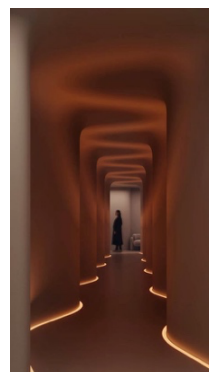
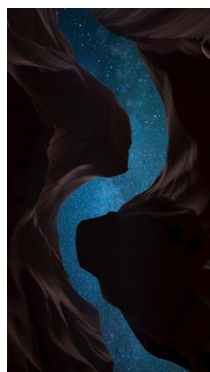
The Lab – X Ervaring van de bezoeker

Stel je voor: Je stapt de grote deuren van een industrieel pand binnen. De grootsheid van de architectuur overvalt je. Direct ben jij een klein wezen in een grote wereld. Gelukkig word je vriendelijk ontvangen door iemand die zichzelf voorstelt als gids. Je wordt gevraagd je tas, jas, schoenen en telefoon in een afgesloten doos te doen en hoort dat je deze aan het eind van deze ervaring weer terugkrijgt. De gids vertelt je dat je straks door de ingang mag stappen die je aandacht trekt: Een lichtgevend portaal waar muziek uit klinkt. De gids leert je het tempo waarmee je het portaal mag betreden, vertelt je dat je straks alleen, maar veilig bent, en dat velen je zijn voorgegaan... *Afbeelding: Inspiratie voor portaal*

Zintuiglijk dwalen. Eenmaal door het portaal, kom je in een krommende gang terecht. Rustig blijf je lopen in het aangeleerde tempo, passend op het ritme van de hypnotiserende muziek. Langzaam verandert het licht in de omgeving en wordt de gang waar je loopt donkerder. Het licht lijkt te reageren op jouw stappen, het labirint houdt je nauwlettend in de gaten, is je net een stap voor. Je volgt het dwaallicht dat een paar meter voor je steeds net de hoek omgaat. Het steeds meer dimmende licht maakt je alerter, sensitiever, bevragender. Door het alsmaar krommende pad kan je niet om de hoek kijken. Voor of achter bestaat niet; er is alleen het nu.

Af en toe voel je de wanden van de gang waar je doorheen loopt, maar soms lijken de ruimtes naast, voor, boven en achter je lijken eindeloos diep. Ze desoriënteren je natuurlijk richtingsgevoel. Het geluid om je heen lijkt van richting te veranderen, lijkt te bewegen, te leven. Hoe groot is deze ruimte waar je in bent gestapt? Het voelt als een eindeloze val, de diepte van het bestaan in. Je bent beland in een omgeving die niet direct door je rationele brein te analyseren is. Je beweegt je door de diepte en tegelijkertijd komt die op je af. Je staat stevig op de grond, je kan zien waar je je voeten neerzet, en toch voelt het alsof je zweeft. Deze sensorische prikkels maken je lichaam alert, sensitief en oplettend, maar vooral verwonderend. Je weet nooit precies wat je ziet, maar wel dat je ziet. Zoals inspiratiebron Ann Veronica Janssen zegt: *"Sometimes you have to erase reality, erase what's visible in order to see something else, to make the invisible visible."*

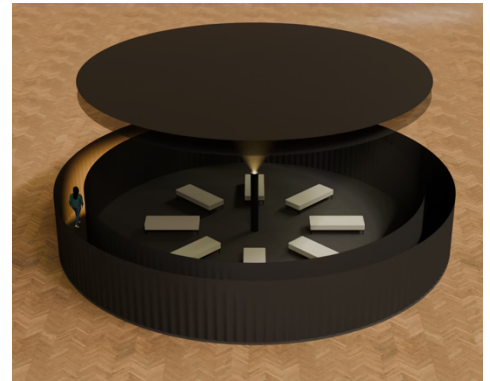
*Afbeeldingen: Inspiratiebeeld
zintuiglijk labirint*

Deze ervaring leert je dat weten waar je naartoe moet, niet hetzelfde is als de omgeving kennen. Doordat je maar één kant op kan lopen, hoef je geen keuzes te maken en kan je je focussen op de betekenis van de ervaring. Waar beweeg je je naartoe? Wie ben jij in dit geheel? Hoe oriënteer je je in een illusie?

Conceptueel dwalen. Na een tijd lang te hebben rondgedwaald in cirkels, is daar plots een ander licht. Na het dwalende wandelen in het donker, word je neergelegd op een bedje in het midden van de cirkel waar je net doorheen liep. De gids vangt je hier opnieuw op, en vertelt je dat dit een ruimte is waar je even kunt blijven liggen. Al liggende echoot de cirkelvorm in je lichaam na, als de rimpeling op het wateroppervlak waar een steen in is gegooid. Je hoort het geluid om je heen door bewegen, alsof je in de buik van het beest bent, alsof je nog verder de diepte in valt. Je doet je ogen dicht, ontspant je, en laat het werk zijn werk doen. De richtingloosheid van het liggen schept ruimte. Om te zijn. Om te voelen. *Voelen*. Na een tijdje veranderd de klank van het geluid, en open je je ogen weer. Je ziet subtiel een lichtvlek op het plafond ontstaan; een oppervlak zonder scherpe randen, waarin het licht en donker in elkaar

overvloeien. Het lijkt wel alsof zijn en niet-zijn hier in elkaar overgaan, alsof je fysiek kan voelen dat illusie en waarheid twee kanten van dezelfde medaille zijn.

Na een tijdje komt de gids bij je, en word je naar een trap gebracht. Zo klim je over de cirkel heen. Je daalt neer in een gigantisch uitgestrekte hal, en loopt in één lange lijn naar een doorzichtig gordijn dat aan de overkant hangt toe. Hier is het helder, ruim, overzichtelijk. Wat een andere wereld dan waar je net was. Hoe dichterbij het gordijn je komt, hoe meer je de klanken hoort van een orkest dat aan het stemmen is. Hier kan iets gaan beginnen, wordt input opnieuw afgestemd. Eenmaal voorbij het gordijn neem je plaats in een strandstoel en krijg je je schoenen, jas en tas terug. Vanuit je stoel zie je andere mensen één voor één de trap afdalen en in een lange lijn naar het gordijn toe lopen, alsof de zee ze heeft uitgespuugd en ze aan land komen. Zeedieren die aan land komen... *Een nieuwe evolutie?*

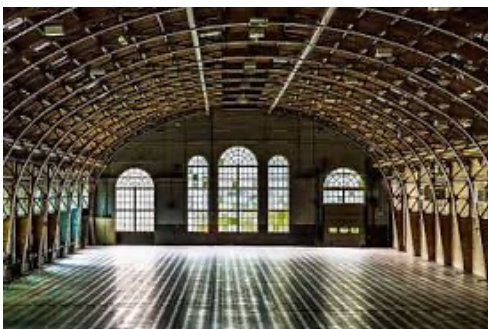

Beeld: Eerste ontwerpschets The Lab

Locatie

The Lab heeft elementen van een ritueel, van een theatervoorstelling, van een beeldend kunstwerk, van een installatie, van een humanistisch experiment... Er is geen exact genre wat The Lab het beste past. Met Body of Art bevinden we ons voornamelijk in de 'Grey Space' tussen theater en musea.

Een belangrijke geleerde les bij het presenteren van Grey Space werk is dat de ruimte waarin dit gebeurt niet gekleurd is met theatrale of museale gedragscodes. Deze beïnvloeden de verwachtingen en kijkkaders van publiek te veel. Als maker is het haast onmogelijk om met die codes nog 'buiten de lijntjes' te kleuren. Daarom kiezen we ervoor om The Lab op locatie te presenteren. Om de inhoud extra kracht mee te geven kiezen we voor grote, industriële plekken. Daar kunnen de inhoudelijk 'echo's' die we beogen te maken goed nagalmen en kunnen we spelen met desoriëntatie en overzicht. We strijken meerdere dagen neer in zowel De Koepelhal in Tilburg, als het Koelhuis in Eindhoven en de IJzergieterij in Den Bosch.

*Afbeelding: Koepelhal
Tilburg en Koelhuis
Eindhoven*

4. De maatschappelijke inhoud en impact

Maatschappelijke relevantie

In The Lab houden we ons bezig met de (toekomst)vraag: Waar gaan we heen? Het werk is er om die vraag te stellen, niet om het antwoord te geven. Desalniettemin zal The Lab, door zijn verschillende benaderingen en onderdelen, wel een diagnose kunnen stellen over ons mens-zijn in deze tijd. We leven in een wereld vol planning, beheersing en efficiëntie. Wat gebeurt er met ons, welke inzichten komen naar boven, als we tijd en ruimte krijgen om het tempo van het dagelijks leven en de rechtlijnigheid van ons denken even op te geven? The Lab is er niet om iedereen van richting doen te veranderen, we prediken geen 'betere toekomst', maar om ruimte te creëren voor dat wat nu (in ons) speelt: De klimaatcrisis is nú, de humanitaire crisis is nú, de toekomst is nú, de onenigheid over de 'waarheid' is nú, *ons leven is nu*. Zo brengt een vraag over de toekomst, ons uiteindelijk dichtbij onszelf.

"We weten de weg in onze grote wereld niet meer, ook al dient die wereld zich schijnbaar doorzichtig aan op onze TomTom of Google Maps. Maar hoe meer instrumenten we hebben die ons zeggen waar we zijn, hoe minder goed we lijken te weten waar we eigenlijk naartoe moeten." - René Ten Bos, hoogleraar filosofie

USP's

Publiek is bij ons protagonist. Dat maakt ons werk uitdagend en eigen. De rollen worden omgedraaid. Geen passieve houding in het rode pluche. The Lab zet je aan - tot bewegen, denken, dromen- en draagt bij aan het bevragen van maatschappelijk kwesties (of beter gezegd – doemscenario's). Een ander 'unique sellingpoint' van Body of Art is dat we met ons werk complexe, filosofische theorie en vraagstukken toegankelijk maken door het te vertalen naar zintuiglijke ervaringen. Zo wordt kennis en manieren van denken die vaak bij de poortwachters van de 'intellectuele elite' blijft hangen toegankelijk gemaakt voor een breed publiek. Zoals dichter Kae Tempest mooi zegt: *There's nothing we're forbidden to know.*

Publieksreacties na het eerste conceptuele testmoment van The Lab:

'De eenvoud vond ik heel mooi, dat het geen escaperoom hoefde te worden bijvoorbeeld.'

'Tussen echt heel cool en nachtmerrie, daar zweefde ik tussenin.' *'Feeling, touching, hearing... and just being.'*

'Lopen door een donker bos, als je verdwaald bent in een wandeling en het donker wordt. Je loopt in een cocon maar ook in een uitgestrekte ruimte.' *'Ik was niet de weg kwijt maar het licht kwijt. Dat zette me aan het denken. Of maakte het me daar los van?'*

Social Design & impact - Lab Rats

De bedoeling van dwalen is niet dat je de weg weer vindt, maar The Lab biedt een kans om met dit dwalen om te gaan. We hebben dan ook bewust voor de titel 'The Lab' gekozen: Het is een afkorting voor zowel Labyrint, als voor Laboratorium. The Lab stelt de vraag waar we heen gaan, nu onze decennia oude stip aan de horizon langzaam verdampt. Het antwoord schuilt in het lichaam van publiek. Publiek is protagonist in dit werk, maar even goed een 'lab rat' die wandelend door The Lab nieuwe inzichten mee naar buiten neemt.

Om die inzichten zo goed mogelijk te verzamelen en te delen werken we voor The Lab met Social Designer Tessa Meeus. Tessa ontwikkelt de komende periode een impacttool waarmee we de ervaringen van publiek m.b.t. het dwalen in The Lab ophalen. Deze input (of impact) vertaalt ze vervolgens naar een grafisch impactrapport, wat direct zichtbaar in de laatste ruimte van The Lab (na het doorzichtige gordijn, daar waar het stemmende orkest klinkt). Zo kan publiek reflecteren op de eigen en elkaars ervaring, en deze bespreken. Body of Art verzamelt en publiceert deze ervaringen ook op haar eigen website. Zo wordt de vraag 'Waar gaan we heen?' ook beantwoord door een 'wij'.

Social Design & impact – speciale doelgroep

Als social designer werkt Tessa ook aan het aantrekken van een speciale doelgroep. Per stad nodigen we een groep neurodiverse MBO studenten (met focus op ADHD) uit om The Lab te komen ervaren. Tessa begeleidt en introduceert het werk bij deze doelgroep. We kiezen voor neurodiverse mensen omdat wordt gesteld dat de wereld niet is gemaakt voor 'mensen zoals zij', 'mensen die de wereld anders waarnemen.' Wij creëren tijdelijk een alternatieve wereld waarbij *iedereen* de omgeving even anders waarneemt. Tessa (ADHD) en Annemijn (hoogbegaafd) zijn zelf neurodivers en ervoeren tijdens de eerste tests van The Lab al de voor hen bekende 'hyperfocus' Tessa: *"Eindelijk een werk wat wél voor 'mijn soort brein' gemaakt is. Het bracht me ontspanning."* Neurodiverse mensen zijn gevoelig voor focus, het leggen van nieuwe verbanden en het opdoen van nieuwe inzichten; iets waar The Lab een handreiking voor doet.

5. Aansluiting bij doelstellingen uit de regeling

1. Maatschappelijke impact - a. Vergroten van een gevarieerd en kwalitatief hoogstaand cultuuraanbod

- Met The Lab wordt onze artistieke inhoud gewaarborgd aan de hand van 3 criteria:

Oorspronkelijkheid: The Lab is een uniek project binnen het Nederlandse kunstenveld. Het combineert scenografie, muziek, lichtkunst, performance en filosofie. The Lab blijft niet 'hangen' tussen de vierde wand van het podium en de tribune, maar brengt een belichaamde ervaring aan het publiek zelf. We pionieren in de innovatieve 'Grey Space', en mengen de 'realiteit' van het lichaam met de 'abstractie' van conceptueel denken en introduceren een nieuwe vorm van cultuurbeleving in de regio.

Vakmanschap: Annemijn Rijk is sinds een aantal jaar een in het oog springende maker die veelvuldig is besproken in de media. Haar werk schudt op, bevraagt, en confronteert, maar doet dat altijd op een artistiek uitdagend niveau. The Lab wordt gemaakt in samenwerking met zowel beroemde (Theun Mosk) als veelbelovende (Aura Bouw) kunstenaars, en wordt geproduceerd door een ervaren technisch producent (Cedric, o.a. Holland Festival). Het team weet wat het wil, en streeft naar een verzorgd eindproduct van het hoogste technische en artistieke niveau.

Zeggingskracht: The Lab nodigt publiek uit om de eigen buiten én binnenwereld te bevragen. Vorm en inhoud worden één bij The Lab; zodra het lichaam gaat dwalen, doet de geest dat ook en vice versa. The Lab bevraagt maatschappelijke thematieken op een filosofische, maar ook belichaamde en daardoor

toegankelijke manier. De zeggingskracht zit niet in de blik van de kunstenaars, maar in het vermogen van de kunstenaars om de blik van publiek naar binnen te richten. Dáár vindt het werk zijn werking.

- Voor het contextprogramma werken we samen met gerenommeerde wetenschappers als futuriste Tessa Cramer en filosoof René Ten Bos die kwalitatieve maar ook toegankelijke lezingen zullen geven bij het werk. De lezingen vinden plaats op openbaar toegankelijke plekken zoals de bibliotheek of LoHal Tilburg.

“Ongemakkelijk, fascinerend en verslavend. Met Yellow Horizon brengen Annemijn Rijk en Theun Mosk een indringende, zinsbegoochelende ervaring op het snijvlak van beeldende kunst en performance, die alles wat daarbuiten gebeurt, doet vergeten. Kijkend naar een van kleur veranderende cirkel, leef je alsmaar meer in het moment en nemen de zintuigen het over van de ratio. Dat is een magische ervaring, waarbij volledige overgave noodzaak is”. - Joost Goutziers. [Recensie Yellow Horizon](#)

“Rijks werk wordt gekenmerkt door een sterk zintuigelijk karakter, een focus op het lichaam, een filosofische benadering en een veelheid aan vormen waarin het werk wordt gepresenteerd. De commissie herkent hierin een duidelijke eigen artistieke signatuur. Zij constateert dat Rijk in het maakproces een sterk filosofische methodiek hanteert die resulteert in zeer oorspronkelijke voorstellingsconcepten waarin een proces van desoriëntatie naar heroriëntatie centraal staat. De commissie is van mening dat de thema's die Rijk aanraakt in de beoogde producties actueel zijn en aansluiten op de artistieke signatuur van het gezelschap. Ook de manier waarop het publiek wordt gepositioneerd in de voorstellingen van Body of Art vindt de commissie getuigen van oorspronkelijkheid.” – [Adviescommissie Fonds Podiumkunsten 2025-2028](#)

1. Maatschappelijke impact - b. Verminderen van barrières voor cultuur

- The Lab verlaagt de drempel door bezoekers fysiek en intuïtief te laten dwalen, zonder vereiste voorkennis.
- Het gebruik van non-verbale, zintuiglijke ervaringen maakt de installatie inclusief en toegankelijk voor een breed publiek. Dit werk hoeft niet geanalyseerd of begrepen te worden om het optimaal te kunnen ervaren.
- Door vertoningen op bijzondere locaties (zoals industriële hallen) biedt The Lab een vernieuwende culturele ervaring buiten de traditionele theater- en museumcontext. Onze locaties worden ook gebruikt voor o.a. carnaval of als skatehal. We maken duidelijk dat kunst overal is en kan zijn, en niet alleen binnen de kaders van de 'high art' locaties te vinden is.
- De samenwerking met Social Designer Tessa Meeus zorgt voor actieve publieksbetrokkenheid middels de grafisch inzichtelijk impacttool en deze brengt, indien nodig, een culturele context om de eigen ervaring in te plaatsen. Extra reflectie na afloop kan een handvat voor interpretatie bieden aan hen die dat prettig vinden.
- Tessa werkt ook met het binnenhalen en begeleiden van een speciale doelgroep; neurodiverse mensen.
- We hanteren een *pay-as-you-can* beleid om iedereen de mogelijkheid te geven deel te nemen.
- Ons veelvormige werk opent deuren naar theaters, musea, universiteiten, en festivals. We geven lezingen aan opleidingen (o.a. Fontys Tilburg 'Designing the future' en Fontys Dance Academy) en publiek. The Lab is onderdeel van het lectoraat [Connected Artistic Practices](#) van Fontys Academy for Creative Industries, waarbij wetenschappers Arthur Kok en Falk Hübner onze publieksreacties onderzoeken en tips voor optimalisatie delen, wat weer kan leiden tot het verminderen van barrières en het verhogen van de impact op publiek.

2. Culturele interventie en culturele kwaliteit - a. Professionele en hoge culturele kwaliteit

- De productie wordt mede ontwikkeld door gerenommeerde makers zoals Aura Bouw en Theun Mosk (o.a. De Warme Winkel, Robert Wilson, theater Artemis, Holland Festival, English National Opera, Nederlands Dans Theater), wat de artistieke kwaliteit waarborgt.
- The Lab bouwt voort op eerdere succesvolle producties zoals *Yellow Horizon*, waarin scenografie en choreografie samenvloeiden. De vereiste kennis en ervaring om The Lab te laten slagen is reeds in huis.
- De ervaring is conceptueel onderbouwd en speelt in op actuele thema's zoals zingeving en onzekerheid in de moderne samenleving

2. Culturele interventie en culturele kwaliteit - b. (Inter)nationaal bereik of potentie daartoe

- The Lab wordt gepresenteerd op toonaangevende locaties en festivals in meerdere Nederlandse steden, ook buiten de Brabantse stedenrij. ZÉRO Festival in Utrecht en The Spirit of Amsterdam hebben beiden toegezegd The Lab te willen presenteren en zijn een passende locatie aan het scouten.
- Door samenwerkingen met instellingen zoals MU Hybrid Art House, November Music en Festival Nieuwe Maan (Brabant Kennis) krijgt het project een brede zichtbaarheid en draagvlak.

- Het concept en de thematiek sluiten aan bij mondiale vraagstukken, wat internationale programmering mogelijk maakt.
- Door zijn unieke vormgeving springt het werk in het oog. Het is een ervaring om niet te vergeten. Dit vergroot de kansen om op de rader te komen en te blijven bij (internationale) programmeurs.

3. Cultureel ondernemerschap en duurzaamheid

- De financiering is solide met een mix van zowel subsidies, co-productionele bijdrage en private fondsen.
- De productie is flexibel en langdurig inzetbaar, waardoor publieksinkomsten en culturele impact over een langere periode verspreid worden.
- Body of Art werkt strategisch samen met partners om cultureel en maatschappelijk rendement te maximaliseren.

6. Team

Sinds oktober 2024 is Milou Vogels zakelijk leider bij Body of Art. Tevens is zij werkzaam als coördinator communicatie en events bij Brabant C. Body of Art is in 2022 gescout door Brabant C, sindsdien loopt het gesprek met artistiek en voormalig zakelijk leider en de scout van Brabant C. Om belangenverstrengeling te voorkomen heeft Milou een non-disclosure agreement getekend bij Brabant C waarin afgesproken staat dat zij vanuit haar rol bij Brabant C op geen enkel wijze betrokken is bij het aannemen van, bespreken of besluitvorming over, de aanvraag van Body of Art bij ASML x Brabant C.

Makers

Annemijn Rijk - concept, filosofie, echo-maker. Annemijn studeerde in 2012 af aan de Bachelor of Choreography van de Fontys Dance Academy en in 2023 Magna Cum Laude aan de Master Philosophy of Humanity and Culture van Tilburg University. Sinds 2019 is ze artistiek leider bij Body of Art. In 2021 ontving ze de Nieuwe Makers Regeling van het Fonds Podiumkunsten, waarbinnen ze de spraakmakende producties 'Woman's Work; en 'Yellow Horizon' creëerde. In 2024 ontwikkelde ze Wander/Wonder; een dwaalroute door het Stedelijk Museum Breda, die veelvuldig in de media werd geanalyseerd en besproken (o.a. NRC en Volkskrant.) In 2024 werd Annemijn genomineerd voor de Innovatieprijs van de Nederlandse Dans Dagen en won prijzen voor haar werk in o.a. Libanon, USA en Noorwegen.

Theun Mosk – Echo-maker. Theun en Annemijn vonden elkaar vanuit een gedeelde visie op wat theater kan en mag doen. In hun samenwerking draagt Annemijn zorg voor de onderzoeksvraag, samen met Theun wordt de ruimte waarin deze ervaring tot leven kan worden geroepen vormgegeven. Theun's visie op het vormgeven van tijd en ruimte inspireert ons telkens weer om buiten de kaders te (blijven) denken en schept nieuwe mogelijkheden voor het aanspreken van de zintuigen van het publiek. Theun is Nederlands meest bekende scenograaf, en werkte nationaal en internationaal met o.a. De Warme Winkel, Robert Wilson, theater Artemis, Holland Festival, English National Opera, Nederlands Dans Theater. Theun won meerdere prijzen voor zijn werk en oeuvre, o.a. de Prosceniumprijs voor zijn wezenlijke bijdrage aan het Nederlands Toneel.

Aura Bouw – Componist. Al sinds haar afstuderen in 2016 creëert Aura de muziek voor Body of Art. Aura's composities zijn lyrisch, ritmisch, haast hypnotiserend. In onze samenwerking zoeken we gezamenlijk naar hoe haar compositie een functie kan hebben in het grotere geheel. Als dat is door lange stiltes, muziek uit bepaalde richtingen of minimaal geluid, staat Aura daarvoor open.

Crew

Cedric van Dalen – Technisch producent. Cedric zorgt ervoor dat alle concepten en ontwerpen worden omgezet naar bouwtekeningen, decorontwerp en materiaal. Zeker voor een productie als The Lab, die grotendeels leunt op zijn concept, is Cedric haar taak essentieel. Daarnaast zorgt hij voor de aansturing van technici, de inhuur van licht en geluid en het aansturen van de productie-assistent. Cedric werkte o.a. ook bij het Holland Festival en is daar verantwoordelijk voor grote producties op locatie.

Tessa Meeus- Social Designer, impact meter. Tessa is onze social designer; Tessa zorgt voor het betrekken van nieuwe en minder vanzelfsprekende doelgroepen. Als social designer neemt de The Lab als een ontmoetingsplaats en ontwerpt ze een programma rondom het ervaren van dit werk, waardoor The Lab toegankelijk en laagdrempelig wordt gemaakt voor nieuw publiek. Ook meet de ze impact van het werk, zoals hierboven beschreven.

Marieke Josselet – Marketeer. Marieke werkt als marketeer bij Body of Art en is niet bang voor een uitdagend, alternatief kunstproject. Met jaren ervaring in de cultuursector (o.a. Lotte van den Berg, ICKAMsterdam) kent ze de uitdagingen en kansen van het vak. Marieke creëert een pakkende marketingcampagne voor de juiste doelgroepen.

[Max van der Heijden](#) – *Huisfilosoof en filosofische context* (nagesprekken). Max is filosoof, gepromoveerd binnen het domein van het kritisch posthumanisme, en verbonden aan Tilburg University en verzorgt de nagesprekken en het contextprogramma voor The Lab.

[Annemarije van Harten](#) – *Kostuumontwerp*. Annemarije van Harten (By Van Harten), is de vaste kostuumontwerper van Body of Art. Met haar ontwerp draagt ze bij aan de sfeer en rituele elementen in ons werk. Annemarije verzorgt de kostuums voor de gidsen van The Lab.

[Milou Vogels](#) – *Zakelijke leiding*. Milou neemt de zakelijke leiding van The Lab voor haar rekening. Ze houdt overzicht, houdt de administratie bij, beheert de begroting en maakt financiële prognoses.

[Boukje Schweigman & Puck Mathot](#) – *Co-producent en sparringspartners*. Vanuit een overeenkomstige visie en affiniteit met elkaars werk(wijze) mogen we voor de periode 2021-2024 mee als 'verwante maker' bij Schweigman&. Theatermaakster Boukje is als sparringspartner betrokken bij het creatief proces van The Lab.

7. Planning en toekomst

Creatie

Het The Lab Team werken in vier onderzoek en test weken aan het ontwikkelen van The Lab. In eerdere producties ontdekte we dat een tussentijdse montage, waarbij we op schaal alle elementen van het werk kunnen laten samen komen, van groot belang is. Deze tussentijdse montage vindt plaats in Podium Bloos, Breda in juni en juli 2025. De afmontage vindt plaats op locatie in Tilburg, vlak voor de première op 11 september.

The Lab strijkt in ieder geval nomadisch neer in:

Tilburg: 11 t/m 15 september 2025 – Mede gepresenteerd door Schouwburg Tilburg en Theater de Nieuwe Vorst. In de oude treinwagonloods De Koepelhal.

Utrecht: 19 en 20 september, mede gepresenteerd door Mime festival ZÉRO en Schweigman& in parkeergarage Paardenveld.

Den Bosch: 12 t/m 16 november- Mede gepresenteerd door de Verkadefabriek en November Music in de IJzergieterij, de oude industriële hal achter de Verkadefabriek

Eindhoven: 25 t/m 27 september 2025 – Mede gepresenteerd door MU Hybrid Art House, Koelhuis, Festival Nieuwe Maan, in het Koelhuis.

Breda: 23 t/m 27 november 2025, mede gepresenteerd door Podium Bloos en festival TURF, locatie nader te bepalen.

Amsterdam: 28,29, 30 november 2025 - Gepresenteerd tijdens festival The Spirit of Amsterdam

Maastricht: 3 t/m 9 oktober 2026, tijdens de Nederlands Dans Dagen, in de Westergasfabriek.

Verwacht aantal bezoekers

The Lab kan vanwege zijn individuele karakter 48 mensen per uur aan. The Lab is per dag 6 uur lang open. Het werk kan zo 288 mensen per dag aan. Uitgaande van een bezetting van 70% is dit 202 bezoekers per dag. Op basis van deze berekening ontvangen we zo per stad het volgende aantal bezoekers: Tilburg: 1010, Utrecht: 404, Den Bosch: 1010 Eindhoven: 808, Breda: 808, Amsterdam: 606, Maastricht: 1414

Totaal: 6060 bezoekers

Totaal aantal bezoekers Brainport regio en Midden-West Brabant (waartoe deze aanvraag dient): 2626

Doorkijk naar de toekomst

Inspelend op de vraag waar we heen gaan, bevatten onze artistieke plannen voor de komende vier jaar (2025-2028) één doorlopende (ervarings)lijn, van desoriëntatie naar heroriëntatie. The Lab is de eerste, desoriënterende stap in deze langere lijn. De komende jaren creëren we producties die een ervaringscontext delen, als het ware 4 seizoenen van een serie. Dit geeft ons de kans publiek aan ons te binden en onze artistieke handtekening te ontwikkelen en herkenbaar te maken bij publiek. We hebben met The Lab bewust gekozen voor een relatief grote productie aan de start van onze vier jaren plannen. Zo generen we publiek en naamsbekendheid waar we de komende vier jaar op kunnen doorbouwen.

Een toelichting op de begroting kunt u vinden onderaan onze ingediende begroting.